

וְכָל אֵינּוֹן טַפְּשִׁין, אֲטִימִין דְּלִבָּא, כִּד חֲמָאן מְלִי
 דְּאוּרִייתָא, לָא דִּי לֹון דְּלֹא יָדְעִי, אֶלָּא דְּאֵינּוֹן
 אֲמַרִי, דְּאֵינְהוּ מְלִין פְּנִימִין, מְלִי דְּלִית בְּהוּ תוּעֵלְתָא.
 וְוִי לֹון, כִּד יתְבַע לֹון קְדָשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, עֶלְבֹונָא
 דְּאוּרִייתָא, וְיִתְעַנְשׁוּן עוֹנְשָׁא דְּמַרְדֵי בְּמַאֲרִיהוֹן.

מַה כְּתִיב בְּאוּרִייתָא, (דברים לב) כִּי לֹא דָבָר יֶרַק הוּא
 מִכֶּם, וְאִי אִיהוּ יֶרַק מִכֶּם אִיהוּ, דְּהָא אוּרִייתָא
 כְּלָא, מְלִיָּא מִכָּל אֲבַנִין טַבִּין וּמְרַגְלָאן יִקְרִין, מִכָּל
 טַבִּין דְּעֵלְמָא. בְּמַה דְּאֵת אָמַר וְכָל חֲפְצִים לֹא יִשׁוּן
 בָּהּ, וְהִידְּ יִמְרוֹן דְּאִיהִי רִיקְנִיָּא.

וּשְׁלֹמֹה מְלִכָּא אָמַר, אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ לָךְ, דְּכִד
 יִתְחַכֵּם בְּרִ גֵּשׁ בְּאוּרִייתָא, תוּעֵלְתָא דִּילִיָּה
 אִיהוּ. דְּהָא בְּאוּרִייתָא לָא יְכִיל לְאוּסָפָא אֲפִילוּ אֶת
 אַחַת. וְלִצְתָּ לְבַדְךָ תִּשָּׂא, דְּהָא אוּרִייתָא, לָא יַגְרַע

לשון הקודש

מִכֶּם. וְאִם הוּא יֶרַק – הוּא מִכֶּם, שְׁהָרִי
 כָּל הַתּוֹרָה מְלֵאָה מִכָּל אֲבָנִים טוֹבוֹת
 וּמְרַגְלִיּוֹת יִקְרוֹת מִכָּל הַטּוֹבוֹת שֶׁל
 הָעוֹלָם, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל חֲפְצִים לֹא
 יִשׁוּן בָּהּ, וְאִידְּ יִאֲמְרוּ שְׁהִיא רִיקְנִיָּה?
 וּשְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אָמַר, אִם חֲכַמְתָּ חֲכַמְתָּ
 לָךְ. שְׂכַחְשָׁר יִתְחַכֵּם אָדָם בַּתּוֹרָה, זוּהִי
 תוּעֵלְתָּ לּוֹ, שְׁהָרִי בַּתּוֹרָה לֹא יְכִיל

וְכָל אוֹתָם הַטַּפְּשִׁים אֲטוּמֵי הַלֵּב,
 כְּשֶׁרוֹאִים דְּבָרֵי תּוֹרָה, לֹא דִּי לָהֶם
 שְׁלֵא יוֹדְעִים, אֶלָּא שֶׁהֵם אוֹמְרִים שֶׁהֵם
 דְּבָרִים פְּגוּמִים, דְּבָרִים שְׂאִין בְּהֵם
 תוּעֵלְתָּ. אוֹי לָהֶם כְּשִׁיתְבַּע אוֹתָם
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת עֶלְבֹוֹן הַתּוֹרָה,
 וְיַעֲנִשׁוּ עֲנֵשׁ שְׁמוֹרְדִים בְּרִבּוֹנָם.
 מַה כְּתוּב בַּתּוֹרָה? כִּי לֹא דָבָר יֶרַק הוּא

מִשְׁבַּחָהּא כָּלוּם, וְלִיצְנוֹתָא, דִּילִיה אִיהוּ, וְאַשְׁתָּאֵר
בֵּיה לְאוּבְדָא לִיה מִהֲאֵי עֲלָמָא וּמַעְלָמָא דְאַתִּי.

תָּא תָּזִי, כִּד אַתְּוּן עֲלָאִין, מִתְחַבְּרִין כְּלָהוּ בְּהֲאֵי
דְרָגָא, סוּפָא דְכָל דְרָגִין קַדִּישִׁין עֲלָאִין,
וְאַתְּמַלְיָא מְנִייהוּ, וְאַתְּבְּרָא מַעְלָמָא עֲלָאָה. כִּדִּין,
הֲאֵי דְרָגָא קִיּוּמָא לְאַשְׁקָאָה לְכְלָהוּ עֲדָרִין, כָּל חַד
וְחַד כְּדָקָא תָּזִי לִיה, וְכָל חַד וְחַד אַתְּשָׁקִי מִן
דִּינָא וְרַחֲמֵי.

תָּא תָּזִי, מַה כְּתִיב, וַיִּצַּג אֶת הַמַּקְלוֹת אֲשֶׁר כָּעַל
בְּרַהֲטִים וְגו', דִּיעֲקֹב בָּעָא לְאַתְקַנָּא תְּפִלָּה שְׁל
עַרְבִית, וְלֹאֲנַהֲרָא לְסִיְהָרָא, וְלֹאֲשְׁקָאָה וְלְבְּרָכָא לָהּ
מִכָּל סְטָרִין, דְּכְתִיב וַיִּצַּג אֶת הַמַּקְלוֹת. אֵלִין דִּינִין
וְגַבּוּרִין דְּנַפְקִי מִגְּבוּרָה דְלַעִילָא.

לשון הקודש

את כל העדרים, כל אחד ואחד כראוי
לו, וכל אחד ואחד נשקה מדין ורחמים.
בא ראה מה כתוב, ויצג את המקלות
אשר כעל ברהטים וגו'. שיעקב רצה
לתקן תפלת ערבית, ולהאיר ללבנה
ולהשקות ולברך אותה מכל הצדדים,
שכתוב ויצג את המקלות, אלו דינים
וגבורות שיוצאים מן הגבורה
שלמעלה.

להוסיף אפלו אות אחת. ולצט לברך
תשא, שהרי התורה לא יגרע כלום
מהשבת שילה, והליצנות היא שלו
ונשארת בו להאביד אותו מן העולם
הזה ומן העולם הבא.

בא ראה, באשר האותיות העליונות
כלן מתחברות בדרגה הזו, הסוף של
כל הדרגות הקדושות העליונות,
ומתמלאת מהם ומתברכת מן העולם
העליון, אז הדרגה הזו עומדת להשקות

וַיַּעֲקֹב בַּד בַּעֲא לְאַתְקָנָא לְהַאי דְרִנָּא, סָלִיק לְכָל
 אֵינּוֹן דִּינִין וּגְבוּרָן מִינָהּ, וְאוֹקִים לֹון
 בְּרִהָטִים, בְּאֵינּוֹן רִהָטִים אַרְבַּע, דְּקִימֵי תַחֲוֹת תַּאי
 (במדבר כא) בְּאֵר חֲפְרוּהָ שָׂרִים, דְּאַתְמְלִיָּא מֵאֵינּוֹן נַחֲלִין
 וּמְבוּעִין עֲלָאִין. בְּגִין דְּכַד נְפָקִין מִיִּין מִהַאי בְּאֵר
 קְדִישָׁא, אֵלִין אַרְבַּע נְטִילֵי כְּלָא. וְעַל דָּא אַקְרוּן
 רִהָטִים, וּמִתְפָּן (דף קסג ע"ב) אַתְיִין כְּלָא לְמִשְׁתֵּי. וְאֵינּוֹן
 דִּינִין וּגְבוּרָן, בְּלִהּוֹ קִימֵי תְפָן, לְנִטְלָא לְכָל חַד וְחַד
 בְּדָקָא חֲזֵי לִיהּ.

אֲשֶׁר תִּבְאֲנָה הַצֵּאן לְשִׁתּוֹת לְנִכַח הַצֵּאן, אֵלִין
 לְקַבִּיל אֵלִין. וַיַּחֲמֶנָה, מָאֵי וַיַּחֲמֶנָה. דְּכַד
 מִתְעַטְרוּן בְּדִינָא, מִתְחַמְּמִין בְּהַחֲוָא דִּינָא, וְאֵזְלִין
 וְשִׂאטִין בְּעֵלְמָא, וּמְעֵינֵי בְּאַרְחִיחוֹן דְּבְנֵי נְשָׂא, הֵן
 לְטַב הֵן לְבִישׁ.

לשון הקודש

ומשם כלם באים לשתות. ואותם דינים
 וגבורות, כלם עומדים שם לטל את כל
 אחד ואחד כראוי לו.

אֲשֶׁר תִּבְאֲנָה הַצֵּאן לְשִׁתּוֹת לְנִכַח
 הַצֵּאן, אֵלִין בְּנִגְדָא אֵלִין. וַיַּחֲמֶנָה, מִהּ זֶה
 וַיַּחֲמֶנָה? שְׂפָאֲשֶׁר מִתְעַטְרוּן בְּדִין,
 מִתְחַמְּמִים בְּאוֹתוֹ הַדִּין, וְהוֹלְכִים
 וּמְשׁוֹטְטִים בְּעוֹלָם, וּמְעֵינִים בְּדַרְכֵי בְנֵי
 הָאָדָם, הֵן לְטוֹב הֵן לְרַע.

וכאשר יעקב רצה לתמן את הדרגה
 הזו, סלק את כל אותם הדינים
 והגבורות ממנה, והקים אותם
 ברהטים, באותם ארבעת הרהטים
 שעומדים תחת זו באר חפרוה שרים,
 שמתמלאת מאותם הנחלים והמעיינות
 העליונים. משום שפאשר המים יוצאים
 מהבאר הקדושה הזו, אלו הארבעה
 נוטלים הכל, ועל בן נקראים רהטים,

תָּא חַוִּי, מַה כְּתִיב בְּתַרְיָה, (בראשית ל) **וַיַּחֲמוּ הַצֵּאֵן אֶל**
הַמַּקְלוֹת, בְּגִין דְּאֵינוּן מַקְלוֹת הוּוּ מִתְחַמְּמָן,
וּמִשְׁגִּיחִין בְּדֵינֵי עֲלָמָא, וְאֶתְפַּקְדָן עֲלֵיהּ, וְאֶתְדָּנוּ בְּנֵי
נִשָּׂא עֲלֵיהּוּ, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (דניאל ד) בְּגִזְרַת עִירִין
פְּתִנְמָא וּמֵאמַר קְדִישִׁין שְׂאֵלְתָא וְגו'.

רַבִּי חֵיָא פְתַח וְאָמַר, (תהלים סג) **דְּבִקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ**
בִּי תִמְכָּה יְמִינְךָ, הֲאִי קָרָא אִית לְאַסְתַּכְּלָא
בֵּיהּ, דְּבִקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ, בְּגִין דְּדוֹד מְלָכָא, הָוָה
מִתְדַבֵּק נַפְשִׁיהּ תְּדִיר, אֲבַתְרִיהּ דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.
וְלֹא חֵיָשׁ לְמַלְיָן אַחֲרֵינִין דְּעֲלָמָא, אֶלָּא לְאַתְדַּבְּקָא
נַפְשִׁיהּ וְרַעוּתֵיהּ בֵּיהּ, וּבִינוּן דְּאִיהוּ הָוָה מִתְדַבֵּק
בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָוָה תָּמִיד בֵּיהּ וְלֹא שְׂבָקִיהּ.
מִכָּאֵן, לְבַר נֶשׁ פִּד אַתָּא לְאַתְדַּבְּקָא בְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַחִיד בֵּיהּ, וְלֹא שְׂבִיב לֵיהּ.

לשון הקודש

– משום שְׂדוֹד הַמְלֹךְ הִנֵּה מְדַבֵּיק תָּמִיד
את נַפְשׁוֹ אַחֲרֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא
חָשַׁשׁ לְדַבְּרִים אַחֲרִים שֶׁל הָעוֹלָם, אֶלָּא
לְהַדַּבֵּיק נַפְשׁוֹ וּרְצוֹנוֹ בּוֹ. וּבִינוּן שֶׁהוּא
הִנֵּה נִדְבֵּק בְּקְדוּשׁ–בְּרוּךְ הוּא, הִנֵּה
תּוֹמֵךְ בּוֹ וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ. מִכָּאֵן
שֶׁכַּאֲשֶׁר אָדָם כָּאֵל לְהַדַּבֵּק
בְּקְדוּשׁ–בְּרוּךְ הוּא, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
אוֹחֶז בּוֹ וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ.

כֵּן רָאָה מַה כְּתוּב אַחֲרָיו, וַיַּחֲמוּ הַצֵּאֵן
אֶל הַמַּקְלוֹת. מִשׁוּם שְׁאוֹתֶם הַמַּקְלוֹת
הָיוּ מִתְחַמְּמִים וּמִשְׁגִּיחִים בְּדֵינֵי הָעוֹלָם,
וּנְפַקְדִים עֲלָיו, וְנִדְוָנִים אֲנָשִׁים עֲלֵיהֶם,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (דניאל ד) בְּגִזְרַת מְלָאכִים
הַדְּבַר וּבִפְקֻדַת קְדוּשִׁים הִגְזְרָה וְגו'.

רַבִּי חֵיָא פְתַח וְאָמַר, (תהלים סג) **דְּבִקָה**
נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי תִמְכָּה יְמִינְךָ. בְּפִסּוּק
הָזֶה יֵשׁ לְהַסְתַּכְּלָא, דְּבִקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ

דָּבָר אַחַר דְּבַקָּה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ, לְאַתְעֲטָרָא דְרַגְיָה
 לְעֵילָא, דְּהָא כַד אַתְדַּבֵּק הָהוּא דְרַגְיָא (ס"א דיליה
 אַתְבְּרָכָא וְכַד אַתְגְּלִיָּא) בְּדַרְגִּין עֲלָאִין לְסַלְקָא בְתַרְיִיהוּ, בְּדִין
 יְמִינָא אַחִיד בֵּיהּ לְסַלְקָא לִיהּ, וְלַחֲבָרָא לִיהּ, בְּחַבּוּרָא
 חַד בְּדָקָא יְאוּת, בְּמַח דְאַתְ אָמַר, (תהלים קלט) וְתַאחֲזִי
 יְמִינְךָ, וּבְתִיב (שיר השירים ב) וְיְמִינִי תַחֲבִקֵנִי, וְעַל דָּא בִּי
 תְּמַכָּה יְמִינְךָ.

וְכַד אַחִיד בֵּיהּ בְּקַדְשָׁא בְרוּךְ הוּא, בְּדִין בְּתִיב, (שם)
 שְׂמַאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי וְיְמִינִי תַחֲבִקֵנִי. וְאִיהוּ
 יְחוּדָא חַד וְחַבּוּרָא חַד, וְכַד אִיהוּ חַבּוּרָא חַד, בְּדִין
 אַתְמַלְיָא הָהוּא דְרַגְיָא דִּילִיהּ וְאַתְבְּרָכָא.

וְכַד אַתְמַלְיִין כָּל אֵינּוֹן רַהֲטִין, אַתְמַלְיִין לְאַרְבַּע
 סְטְרִין דְעֵלְמָא, וּבְלָהוּ עֲדַרְיָא אֲשַׁתְקִיִן, כָּל
 חַד וְחַד לְסַטְרִיהּ. וְכַד אַתָּא יַעֲקֹב לְאַתְקַנָּא תַּאי

לשון הקודש

וּבְשֵׁאוֹחֲזוֹ בּוּ בְּקְדוּשָׁא-בְרוּךְ-הוּא, אֲזוֹ
 בְּתוֹב שְׂמַאלוֹ תַחַת לְרַאשֵׁי וְיְמִינִי
 תַחֲבִקֵנִי, וְהוּא יְחוּד אַחַד וְחַבּוּר אַחַד.
 וּבְשֵׁהוּא חַבּוּר אַחַד, אֲזוֹ מִתְמַלְאֵת
 אוֹתָהּ דְרַגְיָה שְׁלוֹ וּמִתְבְּרַכַת.

וּבְשֵׁמִתְמַלְאִים כָּל אוֹתָם הֶרְהַטִים,
 מִתְמַלְאִים לְאַרְבַּעַת עֲדָדֵי הָעוֹלָם, וְכַל
 הָעֲדָדִים מְשֻׁקִים, כָּל אַחַד וְאַחַד לְעַדוּ.

דָּבָר אַחַר דְּבַקָּה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ -
 לְהַתְעַטֵר דְרַגְתוֹ לְמַעְלָה. שְׁהַרִי כַּאֲשֶׁר
 נִדְבַקְתָּ הַדְרַגָּה הַחַיָּא וְשְׁלוֹ נִתְבְּרַכָּה,
 וּבְשֵׁהַתְמַלְאֵתוֹ בְּדַרְגוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת לְעֵלוֹת
 אַחֲרֵיהֶן, אֲזוֹ הַיְמִין אוֹחֲזוֹ בְּהַ לְהַעֲלוֹתָהּ
 וְלַחֲבָרָה בְּחַבּוּר אַחַד כְּרַאוּי, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר וְתַאחֲזִי יְמִינְךָ, וּבְתוֹב וְיְמִינִי
 תַחֲבִקֵנִי, וְעַל כֵּן בִּי תְּמַכָּה יְמִינְךָ.

דַּרְגָּא, בְּרִיר לִיה סְטָרָא דִּימִינָא, דְּאֶתְחַזִּי לִיה, וְסְטָרָא
 אֶתְרָא דְּלֹא אֶתְחַזִּי לִיה אֶתְפְּרִשְׁת מִינִיה. כְּמָה
 דְּכַתִּיב, (בראשית ל) וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל
 צֹאן לְבָן. לְבָדוֹ, הָוּה בְּלַחֲדוּי, דְּלֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בְּטַעֲוֹן
 אֶתְרֵינִי דְּבַסְטָרִין אֶתְרֵינִי. וְכַפָּא חוֹלְקָהוֹן דִּישְׂרָאֵל,
 דְּעֲלִייתוֹ כְּתִיב, (דברים יד) כִּי עִם קְדוֹשׁ אֶתָּה לִּי אֱלֹהֶיךָ
 וּבְךָ בָחַר יי וְגו'.

וְתָא חַזִּי, יַעֲקֹב אִיהוּ תוֹשְׁבֵיחָא דְאַבְרָהָם, וְאִיהוּ כְּלָלָא
 דְּכְלָהוּ, וּבְגִין דְּאִיהוּ כְּלָלָא דְכָלָא, בְּגִין כְּךָ
 אִיהוּ קָאִים לְאַנְהָרָא לְסִיחָרָא, דְּיַעֲקֹב אִיהוּ קָאִים
 לְאַתְקֵנָא לְתַפְלַת עַרְבִית.

וְכָל הַהוּא תְקוּנָא, אִיהוּ בְּדָקָא חַזִּי לִיה, כָּל אֵינֹן
 סְטָרִין קְדִישִׁין כְּלָהוּ בְּתַקוּנָא אֶתְקִין בְּסְטָרוֹי,
 וְאַפְרִישׁ חוֹלְקִיה, מִחוֹלְקָא דְשָׂאָר עַמּוֹן. אֵלִין סְטָרִין

לשון הקודש

וּבְךָ בָחַר ה' וְגו'.

וּבֵא וּרְאֵה, יַעֲקֹב הוּא הַמְשֻׁבַּח שֶׁל
 הָאֲבוֹת וְהוּא הַכֹּלֵל שֶׁל כָּלֶם, וּמְשׁוּם
 שֶׁהוּא הַכֹּלֵל שֶׁל הַכָּל, מְשׁוּם כְּךָ הוּא
 עוֹמֵד לְהַאִיר לְלִבְנָהּ, שֶׁיַּעֲקֹב הוּא עוֹמֵד
 לְתַקֵּן אֶת תְּפִלַּת עַרְבִית.

וְכָל הַתְּקוּן הַהוּא הוּא כְּרָאוּי לוֹ. כָּל
 אוֹתָם הַעֲדָדִים הַקְּדוּשִׁים, כָּלֶם בְּתַקּוּן

וּכְשֶׁפֵּא יַעֲקֹב לְתַקֵּן אֶת הַדְּרָגָה הַזֹּאת, בָּחַר
 לוֹ צֵד הַיְמִין שְׂרָאוּי לוֹ, וְהַצֵּד הָאֲחֵר
 שֶׁלֹּא רָאוּי לוֹ נִפְרַד מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב
 וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוֹ וְלֹא שָׁתָם עַל צֹאן
 לְבָן. לְבָדוֹ – הִיָּה לְבָדוֹ שֶׁלֹּא יִשְׁתַּמֵּשׁ
 בַּתּוֹעֲבוֹת הָאֲחֵרוֹת שֶׁבְּעֲדָדִים הָאֲחֵרִים.
 אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁעֲלִיָּהֶם כְּתוּב
 (דברים יד) כִּי עִם קְדוֹשׁ אֶתָּה לֵה' אֱלֹהֶיךָ

עֲלֵאִין קְדִישִׁין בְּקְדוּשָׁה עֲלָאָה. וְאֵלִין סְטָרִין מְסֻאָבִין,
בְּמֻסָּאבִן דְּמֻסָּאבוּתָא.

וְהָא אוֹקִימָנָא, דְּכְתִיב וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים לְבָדוּ. וַיֵּשֶׁת
לוֹ, דְּאִתְקִין תְּקוּנִין לְמַהֲיִמְנוּתָא. לְבָדוּ, כְּמָה
דְּאִתְ אָמַר, (ס) וַיִּבְדַּךְ בְּחַר יְיָ לְהֵיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה
מִכָּל הָעַמִּים. וְלֹא שָׁתַם עַל צֵאן לְבָן, דְּלֹא שְׂוִי
חוֹלְקִיה וְעַדְבִּיה עִמָּהוֹן.

וְעַל דָּא יַעֲקֹב שְׁלִימוֹ דְּאַבְהָן, אִתְקִין רְזָא
דְּמַהֲיִמְנוּתָא, וְאַפְרִישׁ חוֹלְקִיה וְעַדְבִּיה,
מִחוֹלְקָא וְעַדְבָא דְּשָׂאָר עַמִּין. וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברים ד)
וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּי אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כָּלְכֶם חַיִּים.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, וּכְפָאָה חוֹלְקָהוֹן דִּישְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן
עֲלֵאִין עַל עַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוּדַת כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת,
בְּגִין דְּדַרְגָּא דְּלַהוֹן לְעֵילָא, וְדַרְגִּין דְּעַמִּין עוֹבְדֵי

לשון הקודש

וגורלו עמהם.

וְעַל כֵּן יַעֲקֹב, שְׁלֵמוֹת הָאֲבוֹת, הִתְקִין
סוּד הָאֲמוּנָה, וְהִפְרִיד חֲלָקוֹ וְגוֹרְלוֹ
מִהַחֲלָק וְהַגּוֹרֵל שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים. וְעַל זֶה
כְּתוּב וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בְּה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים
כָּלְכֶם חַיִּים.

רַבִּי אַבָּא אָמַר, אֲשֶׁרִי חֲלָקָם שֶׁל
יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם עֲלוּיָנִים עַל הָעַמִּים עוֹבְדֵי
כּוֹכְבִים וּמְזֻלוֹת, מִשּׁוּם שְׁדַרְגָּתָם

הִתְקִין בְּצַדוֹ, וְהִפְרִיד חֲלָקוֹ מִחֲלָקָם שֶׁל
שְׂאָר הָעַמִּים. אֵלּוֹ הַצְּדָדִים הָעֲלוּיָנִים
הַקְּדוּשִׁים בְּקְדוּשָׁה עֲלוּיָנָה, וְאֵלּוֹ אֲדָדִים
טְמֵאִים בְּטְמֵאוֹת הַטְּמֵאָה.

וְחַרִּי בְּאַרְגוֹ, שְׁכַתוֹב וַיֵּשֶׁת לוֹ עֲדָרִים
לְבָדוּ. וַיֵּשֶׁת לוֹ - שֶׁהִתְקִין תְּקוּנִים
לְאֲמוּנָה. לְבָדוּ - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּבְדַּךְ בְּחַר
ה' לְהֵיוֹת לוֹ לְעַם סִגְלָה מִכָּל הָעַמִּים. וְלֹא
שָׁתַם עַל צֵאן לְבָן - שֶׁלֹּא שָׁם חֲלָקוֹ